

119- CHUYỆN NGƯỜI VỢ CỦA BÀ-LA-MÔN MUỐN HẠI
MẸ CHỒNG

Ngày xưa có một vị Bà-la-môn, vợ ông rất trẻ hình dung tuyệt đẹp, dục tình rất mạnh, tâm thích dâm dăng. Vì có mẹ chồng ở chung nên không được toại ý, cô ngầm lập mưu gian muốn hại mẹ chồng. Cô mê hoặc tâm của chồng, dối làm như người chí hiếu sáng tối kính cẩn siêng năng cung cấp cho mẹ chồng không thiếu vật gì. Người chồng vui mừng bảo vợ:

–Nay nàng cung cấp nuôi dưỡng mẹ ta không thiếu thứ gì, thật đúng là người vợ hiếu. Mẹ ta đã già cả mà được nàng trợ lực.

Người vợ trả lời chồng:

–Nay tôi ở thế gian, dù cúng dường cũng chẳng được bao nhiêu. Nếu được ở cõi trời mà cúng dường cho mẹ thì nguyện tôi mới thỏa. Vả lại, có diệu pháp nào có thể làm người ta được sinh Thiên chăng?

Người chồng đáp:

–Theo pháp của Bà-la-môn thì ném xuống hang sâu, nhảy vào lửa, lấy năm thứ lửa đốt thân, làm những việc như vậy thì được sinh lên cõi trời.

Người vợ nói với chồng:

–Nếu có pháp này thì mẹ có thể được sinh lên cõi trời, hưởng thọ sự cúng dường tự nhiên, cần gì phải mãi mãi thọ nhận sự cúng dường của thế gian?

Nàng nói như vậy xong, chàng tin là đúng, liền đến nơi ruộng hoang, làm một cái hầm lửa lớn, chất rất nhiều củi, ngọn lửa bùng bùng bốc cháy. Rồi ở trên hầm ấy chàng mở đại hội, dẫn mẹ già đến, mời thân tộc tụ tập, các Bà-la-môn đều đến dự hội, trống nhạc đàn ca, vui chơi cho đến chiều tối, các vị khách đã giải tán hết, chỉ còn hai vợ chồng ở lại với mẹ, cả vợ chồng dẫn người mẹ đến hầm lửa, xô người mẹ xuống hầm, rồi bỏ chạy không ngoái lại.

Khi ấy trong hầm lửa có một khoảng ngoài biên nhỏ, người mẹ nhờ rớt trên vùng ngoài biên ấy nên không rơi vào lửa. Người mẹ liền tìm cách ra khỏi hầm lửa, lúc ấy trời đã chập choạng tối, lần theo dấu vết muốn trở về nhà. Lúc ấy, con đường dẫn đến một khu rừng, ở trong bóng tối, bà sợ cọp, beo, la-sát, quỷ... nên leo lên một cây thấp để tránh nguy hiểm. Bấy giờ gặp lúc có bọn giặc, trộm cắp nhiều của cải, có đồng bọn theo sau, đến nghỉ dưới gốc cây. Khi ấy lão mẫu sợ hãi không dám cựa quậy, nhưng không kiềm chế được, ở trên cây bà ho. Bọn giặc nghe tiếng ho, cho là có ác quỷ, chúng bỏ tài vật lại, tất cả đều tẩu thoát.

Đến khi trời sáng, lão mẫu thản nhiên không còn sợ hãi, liền leo xuống cây, chọn lấy một số của quý, hương anh, ngọc kỷ, kim xuyên, bông tai, đủ loại của quý đặc biệt, mang hết về nhà. Vợ chồng thấy mẹ, ngạc nhiên kinh sợ, cho là thấy ma sống dậy, không dám đến gần. Người mẹ bảo:

–Ta chết được sinh lên cõi trời, được nhiều của cải.

Rồi bà nói với người vợ:

–Các thứ hương anh, ngọc kỷ, kim xuyên, bông tai là của cha mẹ, cô dì, chị em của mày đem cho ta. Bởi vì ta già yếu không thể mang được nhiều. Họ bảo người phải tự ý lấy bao nhiêu cũng được.

Người vợ nghe mẹ chồng nói vậy, vui mừng sung sướng, mong được như phép mẹ chồng nhảy vào hầm lửa, nên thưa với chồng:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Nay mẹ già nhờ nhảy vào hầm lửa mà được của cải này. Bởi mẹ sức yếu không thể mang nhiều. Nếu em mà đi, chắc chắn phải được nhiều.

Người chồng như lời vợ nói, liền làm hầm lửa, nàng nhảy xuống hầm, thân bị thiêu cháy, tức khắc lìa đời.

Bấy giờ chư Thiên nói kệ:

*Phàm người dối cha mẹ
Không nên sinh tâm ác
Như vợ hại mẹ chồng
Thân lại bị thiêu cháy.*

M